

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๔๘

เอาไว้ไม่อยู่ก็ปล่อย

ก่อนจึงหัน

วัดป่าบ้านตาดนี้ใครก็ชมๆ ว่าเป็นวัดปฏิบัติดีปฏิบัติชอบ แล้วพระปฏิบัติดีจริง แต่พวกญาติโยมที่มาเพ่นพ่านๆ ไม่ได้ดูญาติโยมบ้างเลย และคอยที่จะตำหนิพระๆ ตำหนิอะไรทำนุรักษัตถ์ท่านตามหลักธรรมหลักวินัยอย่างเคร่งครัดทุกสิ่งทุกอย่าง เราก็เป็นผู้ดูแลหมู่เพื่อน และนำธรรมวินัยมาสั่งสอนปกครองหมู่เพื่อน ญาติโยมไม่มีธรรมมีวินัย เพ่นพ่านๆ มากิจธุระจำเป็น วัดกับบ้านแยกกันไม่ออก แต่ไ้มาเพ่นพ่านๆ มันไม่น่าดู ขวางหูขวางตา เขียนประกาศก็เขียนไว้แล้วนั้น เราเองเป็นคนเขียน ลำนวนของเราเองว่า ที่นี่เป็นวัด เป็นสถานที่ภาวนาเพื่อความสงบใจ ไม่มีกิจธุระจำเป็นไม่ควรมาเที่ยวเพ่นพ่าน เขียนไว้แล้ว มันหลับตาเข้ามานี่มันไม่ได้อ่านๆ ถ้าเป็นคนทีพึ่งมาใหม่ๆ เป็นอีกอันหนึ่ง ไ้คนแก่นี้เพ่นพ่านๆ มันไม่น่าดูนะ

อย่างทีเขารับบริจาคที่หน้าศาลานี้ วัดนี้ไม่ได้บวชมาหาเงิน บวชมาหาธรรม เราก็ได้กำชับแล้วสั่งขาดเลย ทีเขารับบริจาคนี้ ๔ โมงหรืออย่างมาก ๔ โมงครึ่งเลิก บอกวัดนี้ไม่ได้สร้างเพื่อหาเงินหาทอง บวชมาไม่ได้บวชหาเงินหาทอง บวชมาหาอรรถาธรรม มีความงามในอรรถในธรรมอย่างไร เราพร้อมแล้วทีจะปฏิบัติตาม ทีจะมาทำลายวัดหลายแบบหลายฉบับ โดยอ้างว่าอย่างนั้นอ้างว่าอย่างนี้ ไม่รับ ให้พากันพิจารณา

แล้วว่าพระท่านตำหนิอย่างนั้นอย่างนี้ ไ้เราทีทำนุตำหนิท่านก็ตำหนิ ตั้งแต่โยมยังตำหนิพระได้ ทำไมพระท่านมีหัวใจเหมือนกัน พระยังละเอียดกว่าประชาชน ทำไมจะตำหนิกันไม่ได้ ตำหนิไม่ได้ตำหนิเพื่อความเสียหายถ้าพระตำหนินะ ถ้าเป็นฆราวาสตำหนิแล้ว ตำหนิด้วยความเคียดแค้น ด้วยปากเปราะปากบอน สำหรับพระท่านไม่ได้ปากบอน ตำหนิตรงไหนท่านมีเหตุมีผลทุกอย่าง เหมือนกับท่านปฏิบัติตัวท่านเอง ท่านเป็นอย่างนั้นนะ

นี่เราก็สั่งขาดแล้วทีหน้าศาลา สองแห่งทีเขามาบริจาค ทางวัดไม่ได้บอกแต่เป็นเรื่องศรัทธาเขาเอง เขาทำไว้ทีนั้น วัดไม่ได้จัดได้แจงไม่ได้สั่งเสียให้ทำอย่างนั้น มีตั้งแต่หลักธรรมหลักวินัยทีปฏิบัติกันอย่างเคร่งครัด บอกไม่บอกก็ปฏิบัติกันอยู่อย่างนั้น สำหรับวัดนี้ ทีนี้เมื่อเกี่ยวกับผู้คนญาติโยมเข้า มันไม่มีหลักธรรมหลักวินัย ไม่มีกฏมีระเบียบ เป็นเรื่องเลอะเทอะมาประจำเมืองไทยเรา พุดให้ชัดเจน เมืองไทยเราไม่ค่อยมีหลักมีเกณฑ์ เลอะๆ เทอะๆ อะไรมากว้ามับๆ หาหลักเกณฑ์ไม่ได้

ถ้าใครอยากเห็นลิงในเมืองไทยให้เอาของมาขาย ให้เอามาจากเมืองนอก ๆ แล้วคว้ามับ ดืออย่างนั้นดืออย่างนี้ ดินะ ๆ มีแต่ดี เจ้าของเลวไม่ดูนี่สิสำคัญ อะไรมาคว้ามับ ๆ ทั้ง ๆ ที่ของในเมืองไทยเรามีเยอะแยะไม่สนใจ ถ้าเป็นของเมืองนอกเมืองนาแล้ว โอ๊ย ห่อกันเป็นบ้าไปเลย เมืองไทยเราเป็นบ้ำตีนกับของเมืองนอก ของเมืองเจ้าของมีเต็มบ้านเต็มเมือง ควรที่จะสนับสนุนกันด้วยการซื้อการขายกันไม่สนใจ ไม่มีเกียรติ ถ้าได้มาจากเมืองนอกแล้วมีเกียรติทั้งนั้น แอปเปิลแอปเป้น แอปเปิลในเมืองไทยเราอดอยากอะไร เห็นไหม มันเป็นบ้ำกับแอปเปิลเมืองนอก

วันหนึ่งก็ใส่เอาเสี่ย ก็ลูกศิษย์นั่นแหละได้ซื้อโกแลตมา โอ๊ย ดีใจนะได้ซื้อโกแลตมาให้หลวงตา เราไม่ได้ลืมนะอยู่อยุธยา ว่าซื้อโกแลตนี้มาจากฝรั่งเศส เท่านั้นที่เปรี้ยงกันเลย วันนั้นนายกเทศมนตรีเป็นหัวหน้ามา ท่านไม่เคยฟังเทศน์เราก็ดูฟังวันนั้น เอาเสี่ยเปรี้ยง ๆ เลย ตั้งแต่นั้นมาเห็นหน้าทีไร นี่ตัวดี ว่างั้นเลย เราบอกตัวดี มันเป็นบ้ำกับเมืองนอกเมืองนา เมืองเจ้าของไม่สนใจแล้วจะดีได้อย่างไร ผลิตอะไร ขึ้นมา ๆ ไม่สนใจกัน ไปสนใจแต่เมืองนอก ๆ นั่นซิ แล้วผู้ที่ผลิตขึ้นมาจะมีกำไรมาจากไหน ทำแล้วไม่ได้ซื้อได้ขาย เป็นบ้ำแต่เมืองนอก ท่านทั้งหลายจำเอานะ นี่เป็นธรรมมาสอนโลก

หรือว่าดูว่าค่าหรือเวลานี้ พวกเลวมันเลวขนาดไหนมันจะจมอยู่นั้น ลากขึ้นมาขึ้นมายังว่าดูค่าอยู่หรือ พิจารณาซิ มันเลอะเทอะขนาดนั้นเมืองไทยเรา ไม่ว่าจะการนุ่งการห่ม การอะไรดูไม่ได้นะ บางทีเราก็จืเอา ไล่ออกจากวัดก็มีมันดูไม่ได้ การนุ่งการห่มการอะไร แม้แต่หมาก็ยังต้องมาสอน หมาคงรำคาญตา หมาเขามาสอนยังงัย เขาเขียนไว้ที่การ์ตูน เขาเอาการ์ตูนออกมา มีผู้หญิงคนหนึ่งแต่งตัวนุ่งดำ ที่นี้ข้างนี้ผ้าออกหมดจนจะเห็นที่ เข้าใจไหมละ พุดหยาบไหมนี่ มันผ้าที่จะให้เห็นที่มันไม่หยาบหรือนั้น หมาดำตัวนั้นเขาคงรำคาญ หมาดำหูตูดด้วยนะ น่ารักด้วย เขาเป็นอาจารย์สอนคน

ที่นี้เขาก็มาคาบข้างซ้าย ข้างขวาหนีผ้าจนจะเห็นที่ ข้างนี้ยังไม่ได้หนีบ หมาดำตัวนั้นก็มาคาบตรงนี้ละ ก็ตัวสำคัญนั่นละตีหัวเขาตบหัวเขา มึงมาคาบทำไม ว่าให้หมา มันก็สอนว่า ตรงนี้ยังไม่ได้ผ้า ให้กลับไปผ้าเสีย และผ้าแล้วให้ผ้าเข้าไปถึงที่เลย มันสอนขนาดนั้น เป็นยังงัยมนุษย์เราโง่ไหม นี่การ์ตูนเขาเอามาเป็นเครื่องสอน มันคิดหรือเปล่าไม่รู้ละ มันเลวขนาดไหนจนกระทั่งหมามาสอน หมารำคาญตา พิจารณาซิ แล้วว่าหลวงตาบัวพุดอะไรมีตั้งแต่ว่าหยาบ ๆ ตัวมันทำมันหยาบโลนที่สุดจนดูไม่ได้ ไม่ได้ดูเจ้าของบ้างหรือ

ธรรมจะลงไม่ได้นะเมืองไทยเรา ประกาศตนว่าเป็นเมืองพุทธ ๆ มันพุทธอะไรเป็นอย่างนั้น ไม่ได้ฟังเสียงอรรถเสียงธรรมเสียงครูเสียงอาจารย์ยิ่งกว่าเสียงกิเลส

ค้นหาเป็นบ้ำกันทั้งโลกนี้เลย อันนี้สำคัญมาก ให้ท่านทั้งหลายพิจารณานะ ไม่มีใครพูดพูดอย่างหลงตาบัว เพราะเป็นอันเดียวกัน คลุกเคล้ากันแล้ว พูดก็ลูปหน้าปะจุมูกเกรงอกเกรงใจกันเพราะเป็นพวกเดียวกันตำหนิกันไม่ลง ชี้ต่อชี้ตำหนิกันได้ที่ไหน มันก็ชมไปด้วยกันละซิ ถ้ามีสิ่งอื่นเข้ามาเป็นคู่แข่งแล้ว เหนือกันแล้ว มันก็เทียบกันได้แข่งกันได้และสอนกันได้ นี่ธรรมเลิศโลกจะนำมาสอนไม่ได้หรอก โลกมันสกปรกสุดขีด ธรรมนี้สุดยอดแล้วทางความสะอาดสะอาดอัน นำมาสอนไม่ได้หรอก ถ้าอย่างนั้นมันก็หมดค่าหมดราคาแล้วนะเมืองไทยเรา ไม่ยอมฟังเสียง วังตามกิเลสความไม่รู้จักประมาณ ๆ

ไม่ว่าการอยู่การกินการใช้การสอย ฟุ้งเพื่อเห่อเหิม ไม่มีใครกินเมืองไทย รดยนต์ก็ดูซีเต็มไปหมด ถนนหนทางจนจะไปไม่ได้ หลวงตาบัวก็เหมือนกันนะ หลวงตาบัวมีรถตั้งสองคัน เขาจะซื้อรถมาถวาย เราบอกเราไม่เอารถ เราไม่ได้บวชมาหารถ เราบวชมาหาธรรม เขาไม่ได้แบบนี้เขาก็เอาแบบอื่น เขาซื้อเองเขาเป็นเจ้าของรถ แต่เขาเอารถมาแอบไว้ที่บ้านตาด เอามาให้หลวงตาบัวใช้ หลวงตาบัวก็เลยยอมกลของเขา เข้าใจไหมละ เราบอกเราไม่เอา จะเอารถอย่างนั้นอย่างนี้ อย่างไหนก็ไม่เอา เราบอกเราไม่ได้บวชมาหารถ เราบวชมาหาธรรม ทีนี้เขาก็ใช้แผนใหม่ เขาซื้อรถมาแล้วทะเบียน บัญชีเป็นของเขาหมด เขาเอามาไว้ให้ใช้ เราจะว่าไม่ใช่รถของเรานั้นก็อย่างนั้นไม่เห็นได้เรื่องอะไร หลวงตาบัวก็ถูกเขาต้มเอาอย่างนี้แหละ

ฟังซีตั้งแต่พระยังถูกเขาต้มหลายแบบหลายฉบับ เราเห็นใจนะญาติโยมนี้ ถูกเขาต้มเราเห็นใจ คนหนึ่ง ๆ ให้ได้สักสิบคันนะเราเห็นใจ ไปเอามาสักสิบคัน ๆ เดินเข้าไปในครัวก็รถติดอีก ออกมาประตูก็รถติด ขึ้นบันไดก็รถติด อยู่ตามหน้าบ้านหน้าเรือน มีแต่รถติด ๆ บ้านไหนมีแต่รถติด ๆ ห้องนอนก็รถติด ติดอยู่ในห้องนอน เป็นยังไง เราก็เห็นใจพี่น้องทั้งหลาย เอาไปพิจารณาก็แล้วกัน ตั้งแต่หลวงตาบัวปิดออก ๆ มันยังแทรกเข้ามาได้เห็นไหมละ เดียวนี้ก็ใช้ของเขานั้นแหละ ถ้ามีคนมาว่าเรายอม เราหลงกลเขา พวกกันจำเอานะพี่น้องทั้งหลาย วันนี้พูดเพียงเท่านี้แหละ

เราก็พูดแล้วนะที่หน้าศาลา เขากันเด็ดขาดแล้ว ๔ โมงครึ่งให้หยุดเลยที่รับบริจาคทั้งหลาย ๔ โมงครึ่งเป็นอย่างคำ ถ้าธรรมดา ๔ โมง พอสมควรแล้ว ๔ โมงเย็น หากมีความจำเป็นจริง ๆ เรายืดให้ ๔ โมงครึ่ง ที่สองแห่งที่เขาบริจาค บริจาคก็เพื่อโลกนั้นแหละ เพื่อเราไม่เพื่อแหละ แต่เมื่อมันไม่งามตางามศาสนา งามอรรถงามธรรมงามวินัยแล้วต้องปิดออก ๆ เพื่อให้งาม จำเอานะ ให้พร

หลังจ้งหัน

(โรงพยาบาลกองบิน ๒๓ ทหารอากาศมารัรบรถพยาบาลที่หลวงตาเมตตาอนุเคราะห์) อันนั้นเขาเขียนหลวงตาบัวไว้นั้น บริจาคโดยหลวงตาบัว เราบอกเราไม่ให้

เขียน แต่เวลาออกมามันมาอย่างนั้น เราไม่ต้องการชื่อเสียงอะไรๆ ทำประโยชน์ให้โลก แล้วเราเป็นที่พอใจๆ นั่นชื่อ ไม่จำเป็นสำหรับเราเองเคยบอกไม่ให้เขียน ทีแรกเห็นมา เราก็บอกว่าต่อไปนี่อย่าเขียนนะ มันก็เขียนตลอดเวลาแล้วจะให้ว่าไง รถที่แจกตาม โรงพยาบาลต่างๆ เราไม่ให้ออก มันก็ขโมยออกอย่างนี้ ออกก็ออกจะให้ว่าไง เหมือนอย่างตำรวจคนหนึ่ง มันนำฟังนะ จนเราง ตำรวจคนนั้นเขาอยู่หน้ากองรักษาการของ สถานีตำรวจสกลนคร เราจะขึ้นรถไปนครพนม ตอนนั้นรถไม่มีมาก เราารอกับโยมที่จะขึ้นรถ มีผู้หญิงคนหนึ่ง ถนนไปอย่างนี้ นี่กองรักษาการตำรวจ ก็มีตำรวจคนหนึ่งยืนอยู่ที่นี่ ไม่ทราบว่าเขาขึ้นธรรมดาหรือยื่นยาม มันอยู่หน้ากองรักษาการ เห็นผู้หญิงมานี้ เดินผ่านมานี้

เราก็ไม่รู้ว่าเขาสนิทกันมาแต่เมื่อไร พอเดินผ่านมานี้ ตำรวจคนนี้ก็บอก หยุด บอกผู้หญิงคนนี้ หยุด ผู้หญิงคนนี้ก็เดินเรื่อยไป หยุด หนักเข้าๆ เขาก็เดินเฉย บอกให้หยุดไม่หยุดเหอ เสียงดังลั่นขึ้นเลย เรานึกมันเกิดอะไรขึ้น ต่อจากนั้นเขาก็บอก ไม่หยุดก็ไปเสียซี หมดท่า อ้อ มันอย่างนี้เอง บอกหยุดไม่หยุดเหอ ไม่หยุดก็ไปเสียซี โอ้ย หมดท่า เราง นั้นละกิริยาเขาหยอกกันเขาเล่นกัน จนเราง เหมือนจะมีเรื่องจริงๆ เราก็ไม่รู้เรื่องเขา ผู้หญิงคนนี้ไม่ตอบเลยนะ เดินเฉยเลย ทางนั้นมีแต่ชู้ฟ้อๆ บอกให้หยุดไม่หยุดเหอ ไม่หยุดก็ไปเสียซี หมดท่าเลยเรา

ของเอามาที่ศาลาใหญ่ พวกข้าวสาร พวกอะไรๆ เต็มอยู่ที่ศาลาใหญ่ วันพຽງนี้ ทางเวียงจันทน์เขาจะมารับไป เราแจกทานทางเวียงจันทน์ เกี่ยวกับโรงพยาบาลก่อน แล้วที่นี้ก็กระจายออกไป ทางโรงพยาบาลเราเคยแจกไปหนหนึ่งแล้วพวกอาหาร นี่เป็นหนที่สอง ทีแรกเขามาติดต่อขอเครื่องมือแพทย์ เครื่องมือตา เราก็เห็นใจเพราะเวียงจันทน์เป็นเมืองหลวง โรงพยาบาลขาดแคลนมากกว่างั้น เราเลยไปดูเอง ที่โรงพยาบาลไปดู เขาขอเครื่องมือตา เราไปก็บอกให้เขาออกมาเลยเทียว มีความจำเป็นอะไรเขาบอกลำดับๆ มา แล้วมีอะไรอีกเรื่องตาที่ขอมา ว่ามีเท่านี้ละ ให้หมดเลย ๘,๕๘๐,๐๐๐ บาท แต่การส่งมามันไม่พร้อมกัน สั่งหลายบริษัท เดี่ยวบริษัทนี้ส่งมาๆ เราก็เลยให้พวกอาหารการกิน ข้าวสาร เครื่องอะไรต่ออะไรไป

คราวนี้จึงตั้งใจสั่งให้เอารถสิบล้อมาสามคันเลย เราจะให้เต็มทุกคัน ของเอามาไว้ที่ศาลาใหญ่ วันนี้เขาจะเอามาเพิ่มอีก รถเขาจะมาสามคันวันพຽງนี้เช้า เราก็เตรียมไว้สำหรับวันนี้ พอพຽງนี้เช้าก็ขึ้นเลย สามคันรถสิบล้อ สงสารจะว่าไง สัพเพ สตตะ อันว่าสัตว์ทั้งหลาย มีไกล้มีไกลที่ไหน ครอบโลกธาตุ สัพเพ สตตะ อันว่าสัตว์ทั้งหลายที่เป็นเพื่อนทุกข์เกิดแก่เจ็บตายด้วยกันหมดทั้งสิ้น ครอบเลย ตรงไหนก็มีความจำเป็นขัดข้อง ซึ่งต้องอาศัยกันและกันตลอดทั่วโลกรู้เลย เราพอมีโอกาสบ้างก็จะช่วยเขาคราวนี้ คราว

ก่อนก็ช่วยแล้วทางเวียงจันทน์ชุดหนึ่ง ดูเหมือนจะได้สักสิบปีมั้ง อันนั้นก็ช่วยเยอะ ทั้งเอกซเรย์ ทั้งรถยนต์ รถคนไข้ และสร้างตึกให้โรงพยาบาลสามหลัง จากนั้นก็ส่งของให้อันนั้นก็เอาเต็มเหนี่ยวเหมือนกันส่งของ เราไปเองนะนั่น ส่งของข้าม เขาให้ความสะดวกเตรียมพร้อมไว้เลย รถเราไปนี่ไม่ต้องถ่ายต้องเทให้ขึ้นเลย พอรถเราไปลงเรือแล้วก็ขึ้นเลย ๆ ไม่ใช่บ่อย ๆ นะหลายคัน สิบล้อ ๆ ส่งอาหารการกิน พวกเครื่องประกอบพวกข้าวพวกอะไร อันนี้ก็เอาเต็มเหนี่ยว จากนั้นมาก็วางระยะห่าง นี่ฟังมาเกี่ยวข้องกันตอนนี้ เขามาขอเครื่องมือแพทย์ จึงเริ่มช่วยอันนี้อีก

วัดนี้คนมากอยู่ตลอดเวลา จึงต้องได้รักษาความเป็นระเบียบเรียบร้อยของทางศาสนา ของวัด เพราะฉะนั้นจึงต้องมีตุ้มตักกันบ้าง คนไม่รู้ภาษาภาษาแก้ง ๆ ก้าง ๆ พลุก ๆ พล่าน ๆ ไปได้ทุกแห่ง อย่างนั้นละ ถูกไล่ออกมา มันไม่รู้ภาษาภาษา คนที่รู้จักไม่ได้ว่ากันเขารู้เรื่องแล้ว เห็นเขามากก็มา มาไม่รู้เรื่องรู้ราวอะไร นี่เรียกว่าอนุโลมที่สุดแล้ววัดนี้ อนุโลมต่อประชาชนที่เขาที่เกี่ยวข้อง ตลอดถึงพระได้อนุโลม ที่เข้ฆังวัด กวดขันเหมือนอย่างแต่ก่อนมันก็ลดของมันไปเอง ไม่ใช่ตั้งใจลดมันหากเป็นของมันเอง

อย่างทุกวันนี้จู้จ้าน ๆ แล้วไม่จู้จ้านธรรมดานะ คือเราออกมาไม่ได้ ต้องอยู่ในห้องขังคือกุฏิ ออกจากนั้นก็เข้าทางจงกรมอยู่นั้น ออกมาข้างนอกไม่ได้ ออกมามันรุมเอาเลย คนนั้นหลงตา คนนี้หลงพ่อ หลวงพ่อก็หลวงพ่อดังค์เดียวกัน หลวงตาก็หลวงตาดังค์เดียวกันมันรุมกันเลย นั่นเห็นไหมล่ะ อยู่ที่ไหนรุมกันเลย ออกมาไม่ได้ ต้องอยู่ในกุฏิ แม้อย่างนั้นก็ยั่วเยี้ย ๆ อยู่ตลอด เขามาแค่นี้เขาออกของเขาเราไม่ว่าอะไร ละ ตอนค่ำตอนหมดย่ำเวลา เพราะวัดนี้มีกฎมีระเบียบตามหลักธรรมหลักวินัย ตอนค่ำยังมาเพ่นพ่าน ๆ

เราจะออกดูกิจการต่าง ๆ ภายในวัดนี้จะออกได้ตอนเย็น ตั้งแต่ ๕ โมงเย็นล่วงไปแล้วถึงจะออกมาได้ เวลาคนเบาบางไปแล้วค่อยออกมา ถึงอย่างนั้นยังเต็ม ไหลเข้า ไหลออก หมดเวลาจนค่ำแล้วยังไหลเข้าไหลออก ทีนี้ก็เขียนประกาศติด อย่างนั้นแล้วออกมาที่ไรยังเพ่นพ่าน ๆ ทีนี้ก็ต้องปิดประกาศเอาปากออก ปิดประกาศเลย ไล่แตกฮือ ๆ เลย มันไม่มีเวล่ำเวลา จนจะมีดยังไหลเข้ามา มาเที่ยวเพ่นพ่าน มาดูวัดดูวา ไม่ได้มาเป็นกิจเป็นการอะไร ก่อนที่จะไล่ถามเสียก่อน มาธุระอะไร ถ้ามได้เหตุได้ผลแล้วมาเที่ยวแก้งก้างเฉย ๆ ไปออก ทีนี้เอาเลยนะ ไม่มีหน้าอินทร์หน้าพรหม หลวงตาถ้ำลงได้ออกไม่มีหน้าอินทร์หน้าพรหม ตะไปเลย ไล่แตกฮือ ๆ

มีผู้รักษานะนี้ รักษาความเรียบร้อยเพื่อเป็นคุณเป็นประโยชน์แก่โลก ผู้มาทำลายมันเกิดประโยชน์อะไร มาหาอะไร ไปออกเดี๋ยวนี้ ไม่มีหน้าอินทร์หน้าพรหมนะ ถ้ำลงได้ถามไม่มีเหตุมีผลแล้ว ไล่เดี๋ยวนั้นเลย แตกฮือ ๆ ออก ไม่ใช่บ่อย ๆ ได้ไล่ออยู่

เรื่อย คือมันผิดเวลา เดินด้อมๆ ออกมายังหลังไหลเข้ามา เวลาถามหาเหตุหาผลไม่ได้ มาเที่ยวเฉยๆ มาดู นี่ละถูกไล่ตรงนี้ ถ้ามีเหตุมีผลเราไม่ว่า จะค่าจะมีดีก็ไม่ว่า มาตามนิสัยแก่งก้างๆ นิสัยไม่มีหลักเกณฑ์ สำคัญนะ ไม่มีหลักมีเกณฑ์ ศาสนาท่านมีหลักมีเกณฑ์ นอกจากพระผู้ปฏิบัติ เช่นนักบวชเป็นอันดับหนึ่งของศาสนา เป็นลูกตถาคต เรียกว่าลูกผู้วางั้นเถอะ ถ้าไม่ปฏิบัติ เพนพ่านๆ พระก็เสีย ศาสนาก็เสีย พระเป็นอันดับแรกที่จะต้องปฏิบัติให้ตรงตามหลักธรรมหลักวินัย แล้วตัวเองก็รุ่มเย็น ผู้มาเกี่ยวข้องกับรุ่มเย็น ชื่นตาชื่นใจ

ไอ้แบบที่เลอะๆ เทอะๆ ยัวะเยี้ยๆ ไม่มีวันมีคืน ไม่มีขอบเขต ทางพระเองก็ไม่มีขอบเขต ทางฆราวาสเองก็ไม่มีขอบเขต มันก็เหมือนกับส้วมกับถ่านจะว่าไง ดีอะไรส้วม ถ่าน ส้วมถ่านมันเต็มด้วยมูลตรูคู มูลตรูคูคือผู้ปฏิบัติเหลวแหลกแหวกแนว ส้วมถ่านก็เป็นที่บรรจุก เหมือนอย่างวัดนี้เป็นที่บรรจุของพระเณรที่เลอะเทอะ วัดนี้ก็เรียกว่าส้วมว่า ถ่าน พระเณรก็เป็นมูลตรูเป็นคูเต็มวัดดูได้ยังไง ศาสนาไม่ใช่ส้วมใช้ถ่าน ปฏิบัติให้ตรงตามนั้นแล้วก็งามตางามใจภายนอกก็ดี พาหิรชนเขาก็ไม่ต้องติ ตัวเองก็ไม่ต้องติ ตัวเอง ชุ่มเย็นตลอดเวลา

เพราะฉะนั้นวัดจึงเป็นสถานที่ที่มีขอบเขต และผู้ปฏิบัติมีขอบเขต มีหลักธรรมหลักวินัยเป็นเครื่องดำเนิน อย่างอื่นไม่มีอะไรยิ่งกว่านี้ หลักธรรมหลักวินัยเลิศเลอสุดยอดแล้ว อย่างอื่นอย่างใดมาก็ให้เป็นการมาส่งเสริมมาเคารพบูชา อย่างเขามาถวายเงินนี้ เขาเองนะทำหน้าที่ศาลา เขาตั้งกองบริจาคนั้น เราไม่เคยมาสนใจกับสิ่งเหล่านี้ เมื่อไม่ขัดข้องอะไรนักเราก็เป็นเพียงดูไปอนุโลมไป เขาบริจาคนั้น เพราะเงินทั้งหมดเอามานี้ เราก็ออกช่วยชาติทั้งนั้น เราไม่สนใจกับเงินกับทอง พูดยให้ชัดเจน ไม่สนใจ มีแต่ได้มาเท่าไรออกๆ

ถ้าหากเห็นว่าพอเหมาะพอดีสมควรเราก็ไม่ว่าอะไร ที่นี้ครั้นทำมาๆ จนค่าจนมีตังยั้งแก่งก้างๆ ผู้มาบริจาคนั้น ผู้แก่งก้างๆ ก็มี มันขัดต่อหลักธรรมหลักวินัย เพราะหลักธรรมหลักวินัยมีคุณค่าสูงยิ่งกว่าเงิน เอาตรงนั้น บอกให้ลงอยู่ในระดับพอดี ที่นี้เมื่อมองดูเวลาก็สั่งแล้วนี้ ที่ศาลานี้ปรกติให้เลิก ๔ โมงเย็น หากว่ามีความจำเป็นเกี่ยวข้องกับผู้บริจาคนั้นมาบริจาคนั้น ก็อนุโลมไปถึง ๔ โมงครึ่ง พอ ๔ โมงครึ่งแล้วจะมีเท่าไรให้เลิก บอกเลย ต้องถือกฎเกณฑ์ของวัดของวาของศาสนาของพระของเณรครูบาอาจารย์เป็นหลัก

เราจะเอาคนบุคคลมาเป็นหลักไม่ได้ สมบัติเงินทองข้าวของไม้ไต้ใหญ่กว่าธรรม ธรรมนี้เลิศเลอยกสัตว์โลกให้พ้นจากทุกข์ถึงนิพพานมีเท่าไร ผู้จะไปสวรรค์นิพพานชั้นไหนก็ถามซินะ เอากันชัดๆ อย่างนี้เลย ไปสวรรค์แม้แต่ชั้นจาตุม มีตั้งแต่คนบุญไปอยู่

สวรรค์ ชั้นนั้น ๆ มีบุญสูงต่ำต่างกัน เพราะเลื่อนระดับไปตามบุญของตัวเอง ไม่มีใครส่ง ย้ายโน้นย้ายนี้เหมือนข้าราชการทุกวันนี้ ข้าราชการทุกวันนี้เป็นยังงใจโลกกับธรรม สกปรกมากราชการทุกวันนี้ ว่าให้มันชัด เอาธรรมมาสอนโลก นี่เป็นธรรมสอนโลกนะ ไม่ได้ว่าให้ผู้ใด ธรรมเป็นของสะอาด เราเป็นลูกชาวพุทธควรจะนำธรรมมาสั่งสอนบ้าง นี่เลอะเทอะส่งย้าย อะไรไม่ถูกใจส่งย้าย ๆ ฟังซิมันฟังได้ไหม

เรื่องนี้เป็นเรื่องของแผ่นดิน กฎหมายบ้านเมืองปกครองแผ่นดิน ไม่ใช่จะเอามา เป็นอำนาจของตัวเองบังคับคนทั้งประเทศทั้งชาติ โดยอำนาจปา ๆ เกื่อน ๆ ของตัวเอง ใช้ไม่ได้ มันขัดกันตรงนี้ หากว่าย้ายต้องมีหลักมีเกณฑ์ อันนี้ก็เหมือนกันสั่งให้เป็น ธรรมทั้งนั้น นี้อุโลม นี้ก็บอกว่า ๔ โมงเย็นให้เลิกกันทั้งหมด พระท่านจะได้ปฏิบัติ ธรรมสะดวกสบาย อย่ามาเพ่นพ่าน วัดนี้แต่ก่อนไม่มี เรื่องจะมาเพ่นพ่านนี้ไม่มี เรารับ พระรับเพียงแค่ว่า ๑๘ องค์เป็นอย่างมาก ประชาชนไม่มีมาอยู่เลย ครั้นต่อมา ๆ ก็เห็น ใหม่นะ ไหลเข้ามา ๆ อย่างนี้ เราก็ไม่ทราบว่าอุโลมไม่อุโลมมันก็เลยแหลกลไปตาม ๆ กัน เพราะฉะนั้นจึงเตือน ๆ

ไม่งั้นไม่รู้ว่าจะกฎเกณฑ์เป็นยังงใจ เห็นแต่ความขี้ขี้ ๆ ยุ่มย่าม ๆ ใช้ไม่ได้ วัดเลย กลายเป็นวัดยุ่มย่ามกลายเป็นวัดขี้ขี้ ใช้ไม่ได้ พระเณรก็เลอะเทอะไปหมด แล้วจะ เอาอะไรมาเป็นหลักเป็นเกณฑ์มาเป็นสธนะ มาเป็นที่ชุ่มเย็นของจิตใจ เขามองเห็นพระ ก็ได้ชื่นตาชื่นใจเขาเพราะพระปฏิบัติดีปฏิบัติชอบ สมณะที่ ๑ ที่ ๒ ที่ ๓ ที่ ๔ สมณานุญ ทสฺสนํ การเห็นสมณะผู้สงบกายวาจาใจ ผู้มีศีลมีธรรมนั้นเป็นมงคลสูงสุด ท่านบอกไว้อย่างนั้น ที่นี้มาเห็นพระก็มีแต่พระแบบโกโรโกโสดูได้ไหมล่ะ ไปเป็น อารมณ์ขุ่นมัวในจิตใจเพราะมันแสงหูแสงตา กับพระที่ไปสัมผัสสัมผัสพันซ์เข้า เห็นเข้า ได้ยินเข้าแล้วไม่เป็นอรรถเป็นธรรม

คนที่เขามาแทนที่จะเป็นมงคลก็กลายเป็นเสนียดจัญไร ไปครุ่นคิดอยู่ กลางค้ำ กลางคืนก็ไม่ได้หลับได้นอน เอ้ พระนี้ทำไมเป็นยังงั้น ๆ นั้นนะฟังซิ ไปเห็นแล้วเห็น พระท่านปฏิบัติดีไม่ต้องได้วินิจฉัย ชุ่มเย็นไปเลย ๆ อย่างนั้นซิ เพราะฉะนั้นจึงรักษา กฎระเบียบนี้ไว้ ตัวเองก็รักษาเข้มงวดกวาดขันอยู่แล้ว ออกมาส่วนรวมขอบเขตตรงไหน ที่ตัวเองรักษา เช่นอย่างเจ้าอาวาสเป็นผู้รักษารอบขอบเขตทุกอย่าง ก็ต้องได้กระจาย ออกไป เมื่อเป็นอย่างนั้นต้องได้แนะนำตักเตือนสั่งสอนกัน ไม่เช่นนั้นเลอะเทอะหมด ไม่ว่าวัดไม่ว่าบ้านเหมือนกัน วัดก็เลอะเทอะไปแบบหนึ่ง ชาวบ้านก็เลอะเทอะไปแบบ หนึ่งตามเรื่องของเขา แต่เขาไม่มีกฎเกณฑ์แต่พระนี้มีกฎเกณฑ์ มาเลอะเทอะเหมือน ชาวบ้านเลกว่าชาวบ้าน นั่น นี่ที่รักษา

ที่เขาว่าหลวงตาบัวดู ดูเพื่อความเสียหายที่ไหน ดูเพื่อให้เป็นคนดีต่างหาก มันไม่ตีตรงไหนก็ดูๆ คำว่าดูคือว่าพูดแรง พูดดูที่ว่ากล่าวเหมือนว่าจะกัดจะฉีกนั้นละ ความจริงมันเหมือนฟ้าร้องเปรี้ยงๆ ข้างบน เอ๊ย นี่ๆ เสียงฟ้าร้องแล้วนะหาอะไรมารองนี่ฝนจะตก นี่เสียงฟ้าเสียงธรรมก็เป็นอย่างเดียวกัน ออกมายังไงก็ชุ่มเย็นไปหมด ไม่ได้เป็นเสนียดจัญไรต่อผู้ใดเลยสำหรับธรรม นี่ก็นำธรรมประเภทนี้มาสอนโลก เราเชื่อร้อยเปอร์เซ็นต์ในหัวใจของเรา หัวใจของเราไม่มีอะไรแล้วเราก็บอกไม่มี

เวลามันมีจนกระทั่งจะเป็นจะตายสู้กับกิเลสน้ำตาลรวงก็มี นี่กิเลสมันหนาแน่น มันเอาเรา ทีนี้เราฟัดกิเลสเอากันจนกระทั่งถึงขั้น... แต่ไม่ได้สำคัญตุนนะ ฟาดจนกิเลสหมอบราบไปหมดค้นหาที่ไหนไม่เจอๆ เหอ นี่มันไม่ใช่เป็นพระอรหันต์น้อยๆ ขึ้นมาแล้วเหอว่าเฉยๆ สักเดี๋ยวก็โผล่ขึ้นมาอีกซัดกันอีกๆ จนกระทั่งฟาดกิเลสขาดสะบั้นลงไปหมดไม่มีอะไรเหลือภายในใจเลย สว่างจ้าครอบโลกธาตุ เลยไม่ถามหาว่าอรหันต์น้อยอรหันต์ใหญ่ อยู่อย่างนี้ละ นี่ละจิตดวงนี้ที่มาสอนพี่น้องทั้งหลาย ไม่มีโทษแต่อย่างใด ที่แสดงออกมาเป็นกิริยาของธรรมล้วนๆ กรุณาท่านทั้งหลายทราบเอานะ

เพราะใจดวงนี้ไม่มีโทษแม้เม็ดหินเม็ดทราย มีแต่คุณมหาคุณล้วนๆ เต็มหัวใจ แสดงออกมาจากหัวใจก็กระแสของธรรมเพื่อความร่มเย็นแก่โลก ผิดพลาดประการใด แนะนำสั่งสอน ดูว่ากล่าวหนักเบาเล็กน้อย ตามเหตุผลที่ควรจะหนักจะเบา เหมือนเขาถามไม้ ตรงไหนที่ตรงแล้วเขาก็ถากเรียบๆ ตรงไหนที่มีคดมีงอเขาก็ถากหนักมือ อันนี้ควรจะดูจะดำก็เท่ากับหนักมือที่มันคดมีงอ คนเราไม่เหมือนกันเรียบๆ ก็มีคดงอ ก็มี คดงอมากจนเอาไว้ไม่อยู่ปล่อยเลยอย่างนั้นก็มี อย่างพระพุทธเจ้าท่านปล่อยเลยก็มี พวกภทปรมะปล่อยเลย ทางหมอเขาไม่ปล่อยนะ เข้าห้อง ไอ.ซี.ยู เขาก็ต้องรักษาเป็นมารยาทของหมอ พระพุทธเจ้าท่านไม่สอน ปล่อยเลย ชักสะพานไม่เอาถ้าถึงขนาดแล้ว

นี่ละการสอนมีแง่หนักแง่เบา จนกระทั่งถึงเอาไว้ไม่อยู่ก็ปล่อยเลย อับเปหิ ชับหนี ถ้าเป็นพระชับไม้ให้อยู่ในวงคณะ มันจะแปดเปื้อนส่วนใหญ่ ทำความเสียหายแก่ส่วนใหญ่ อย่างอวัยวะของเราเป็นของเราทั้งนั้นรักเสมอกันหมด ทีนี้นิ้วมือของเรานี้ไว้ได้ที่เป็นพิษเป็นภัยเป็นโรคร้ายอยู่ในนี้ จะรักษขนาดไหนก็ตามถ้าปล่อยไว้มันจะเข้าสู่ส่วนใหญ่ จะทำส่วนใหญ่ให้เสียก็จำเป็นต้องตัดออกทั้งๆ ที่รักนั้นแหละ อันนี้บรรดาผู้ชั่วทั้งหลายก็รักเหมือนกันสงสารด้วยกันๆ แต่เอาไว้ไม่อยู่ ถ้าปล่อยไว้จะลูกกลมเข้าไปหาส่วนใหญ่เสียหายหมด เพราะฉะนั้นต้องขับออก เท่ากับเราตัดนิ้วมือออกนั่นเอง นั่นมีหลายชั้นนะ ธรรมะท่านสอนอย่างนั้น ท่านไม่ได้มีคำว่าเสียหายนะท่านสอน ให้พากันไปปฏิบัตินะ

แล้วขอฟุดตรงๆ เลยว่า ไม่มีพระองค์ไหนเทศน์อย่างนี้ ทั่วประเทศไทยเรายังไม่เคยมี มีแต่หลวงตาบัวองค์เดียวเทศน์ เทศน์อย่างนี้คือว่าตรงไปตรงมาตามธรรมดาตามธรรม ไม่มีเล่ห์เหลี่ยมหลายสั้นหลายคมประจบประแจงไม่มีเรื่องธรรม ถ้าอย่างนั้นเป็นโลกไปหมดเชื่อถือไม่ได้ไวใจไม่ได้ ธรรมต้องตรงไปตรงมา ใครจะชมเชยสรรเสริญ ตีฉินนินทาก็เป็นเรื่องของปากเขาความดีของเขา แต่ธรรมเป็นบทเป็นบาทตายตัวได้ แล้วที่โลกจะยึดถือให้เป็นประโยชน์เป็นคุณมหาคุณแก่ตน สอนธรรมอย่างนั้นลงไป ผู้ที่มีนิสัยใจคอก็ได้สติตั้งไปคิดไปอ่าน และประพฤติปฏิบัติตัวให้ดีขึ้นไปโดยลำดับ ผู้เข้าห้อง ไอ.ซี.ยู. มันไม่ฟังเสียงอะไรก็ปล่อยเสียไม่ไปสนใจสอน เป็นอย่างนั้นนะการสอนโลก

เราจึงพูดว่าไม่มีใครที่จะสอนอย่างหลวงตาบัว อันนี้เอาธรรมล้วนๆ ออกสอนไม่เคยที่จะไปรักผู้ใดชังผู้ใด ไม่มีคำว่าเอนว่าเอียง ตรงไปตรงมา ผิดบอกว่าเป็น ผิดบอกว่าเป็น ถูกทั่วโลกดินแดน ในโลกของเราเมืองไทยของเรา นี้ จนกระทั่งถึงรัฐบาล รัฐบาลก็ไม่เห็นอธรรม ธรรมสอนได้ทั้งนั้น เพราะฉะนั้นธรรมจึงสอนไปได้ทุกแห่ง เขาจะว่ามาเล่นการบ้านการเมือง การบ้านการเมืองอะไรมันการส้วมการถ่านต่างหาก เอาธรรมมาสอนโลก ธรรมที่สะอาดชะล้างสิ่งสกปรก จะว่ามาเล่นการบ้านการเมืองอะไร ธรรมท่านไม่มาเล่นกับส้วมกับถ่านท่านสะอาดพอแล้ว ท่านชำระส้วมถ่านต่างหาก มาหาว่าท่านเล่นการบ้านการเมือง

การบ้านการเมืองมันวิเศษวิโสมาจากไหน ถ้าวิเศษวิโสทำไมจึงต้องตักเตือนกันได้ ผิดได้ให้ตักเตือนกันได้นั้นซิ มันเตือนกันได้ อยู่พอเตือนกันได้ ถ้าจะยอมรับก็ยอมรับ ถ้าไม่ยอมรับเมืองไทยเหลือได้ เพราะเป็นหัวหน้าก็คือรัฐบาลแล้วไม่ฟังเสียงอรรถเสียงธรรม ไม่ฟังเสียงประชาชนพลเมืองทั้งประเทศ ซึ่งเขายกให้เป็นรัฐบาลก็คนทั้งประเทศยกขึ้น ไปหย่อนบัตรเป็นยังไงทั่วประเทศมีใครวันได้เมื่อไร มีอาชญาบังคับไว้เลยต้องไปหย่อนบัตร

หย่อนบัตรเพื่ออะไร หย่อนบัตรเพื่อจะหาคนดี เมื่อเขาหย่อนบัตรให้คนนี้เขาว่าคนนี้ดีก็ยกขึ้น ยกขึ้นแล้วมาเหยียบหัวเขาเขาก็ว่าเอาซิ เขายกขึ้นไปเป็นรัฐบาลแล้วมาเหยียบหัวเขาได้หรือ ประชาชนเป็นผู้ยกรัฐบาล รัฐบาลไม่ได้ใหญ่กว่าประชาชนนะ ประชาชนยกรัฐบาล มีหน้าซ้ำเมื่อเหตุผลโลกที่ควรจะล้มรัฐบาลประชาชนล้มได้ เพราะรัฐบาลนี้ไม่ฟังปรารภเป็นมหาภัยต่อชาติไม่ควรที่จะเป็นผู้นำต่อไป ประชาชนยกขบวนขึ้นใส่รัฐบาล รัฐบาลตกได้นะ นี้เราพูดตามสายธรรม ส่วนกฎหมายบ้านเมืองมีหรือไม่มีก็ตาม พูดตามสายธรรมเราพูดอย่างนี้ เพราะฉะนั้นธรรมจึงเข้าได้หมด สอนได้หมดธรรมไม่มีเว้น

เทวบุตรเทวดาอินทร์พรหม สอนได้ทั้งนั้นธรรม ไม่ว่าแต่มนุษย์เราเท่านั้นเลย เทวบุตรเทวดาเขายอมรับๆ ทำไมมนุษย์จะเก่งกว่าเทวบุตรเทวดา เก่งกว่าธรรมที่ไหน มาถึงสอนไม่ได้แต่ไม่ได้มีอย่างเธอ ให้พากันพิจารณาเอานะ เอาละพูดไปพูดมาก็เหนื่อยแล้วละ ต่อไปนี้จะให้ศีลให้พร เอ้อ รถเอาไปแล้วนะ เอาไปใช้ให้เป็นผาสุกเย็นใจนะ นี่ก็แจกทางโน้นแจกทางนี้รึถนะ เวลานี้ได้ทราบวาทะรัฐบาลเขาจะให้รถมาเท่าไร คัน (๒๓๒ คันครับ) เอ้อ ของอะไรทางรัฐบาล (ของกระทรวงสาธารณสุขครับ งบประมาณกระทรวงสาธารณสุข) เอ้อ งบประมาณกระทรวงสาธารณสุขเขาจะแจกจ่ายออกมาทางโรงพยาบาลต่างๆ ดูว่า ๒๓๒ คัน

เรามันไม่มีกำหนดแหละ มันเหนือรัฐบาล เขามีกบประมาณเท่านั้น ที่คนมาขอ มันมากกว่านั้น รถนี้มีสองร้อยสามร้อย คนมาขอเป็นพันๆ หมื่นๆ จะไปคอยแต่ งบประมาณประชาชนก็ตาย เพราะฉะนั้นใครมาขอเราพอมีเงินช่วยได้เราช่วยเลยๆ ไม่ต้องดูรัฐบาล เรามันใหญ่กว่ารัฐบาล ให้เลยๆ อย่างเหล่านี้ละให้เรื่อยเลย ให้เรื่อยไม่ได้ ฟังเสียงรัฐบาล ถ้าฟังรัฐบาลเขามาขอทำไม ก็แสดงว่ารัฐบาลบกพร่อง เรามีสมบรูณ์ตรงไหน สมบรูณ์ควรจะให้รถนี้คันหนึ่ง สมบรูณ์คันหนึ่ง เอา ให้คันหนึ่ง ถ้าสมมุติสองคันเราจะให้สองคันเข้าใจไหม ให้พากันจำเอานะลูกหลาน เอาละทีนี้จะให้พร

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

FM 103.25 MHz